

CBE 45-2018 beoordeling bachelorscriptie

UITSpraak

in het geding tussen X te Amsterdam, hierna ook te noemen appellant,

en

de examiner van de bachelorscriptie van de opleiding Economics and Business Economics van de faculteit Economie en Bedrijfskunde, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de uitslag van de bachelorscriptie voor de opleiding Economics and Business Economics.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de examiner van de bachelorscriptie om aan appellant op 31 januari 2018 het cijfer 5 toe te kennen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 19 april 2018 waarbij appellant is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de persoon van W, examiner en Z, secretaris van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft het onderdeel bachelorscriptie gevolgd. Dit vak is op 31 januari 2018 becijferd met een 5. Op 11 maart 2018 dient appellant via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen de vaststelling van het cijfer 5. Er vindt geen schikkingsgesprek plaats. Vervolgens is het beroep behandeld op een zitting van het College op 19 april 2018.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting is toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. De scriptie die appellant heeft geschreven wijkt af van de standaard scriptieonderwerpen van de opleiding. De scriptie is geschreven over het onderwerp 'Game Theory' en is niet gericht op data-analyse. Hierdoor zijn de richtlijnen voor de scriptie niet duidelijk en wist appellant niet goed wat er van hem werd verwacht. Daarnaast kon hij ook niet met andere studenten overleg voeren en was het lastig om voldoende literatuur te vinden.

De bachelorscriptie van appellant is tot tweemaal toe met een onvoldoende beoordeeld. Beide keren is het cijfer tot stand gekomen door twee beoordelaars: door de begeleider van appellant en door een tweede beoordelaar. Door de tweede beoordelaar is bij het nakijken van de eerste versie het cijfer 6 voor de bachelorscriptie doorgehaald en vervangen door het cijfer 4. Bij navraag bij de begeleider van appellant bleek dat de tweede beoordelaar een fout in een model in de scriptie had gemist. Deze fout was echter door de begeleider van appellant in eerdere besprekingen ook niet ontdekt. Appellant vindt dit onzorgvuldig.

Appellant heeft vervolgens zo goed als mogelijk de feedback van zijn begeleider verwerkt in zijn tweede versie en de fout in het model gerepareerd. Zijn tweede versie heeft echter niet geleid tot een voldoende. De toelichting die appellant vervolgens heeft ontvangen heeft hem verbaasd. Appellant zou de door de begeleider aangedragen literatuur niet hebben gebruikt en tevens is het procesgedeelte mede daardoor onvoldoende. Omdat volgens appellant de aangedragen literatuur alleen verwijst naar andere artikelen heeft hij dit maar beperkt kunnen gebruiken. Appellant vindt het daarom ook niet terecht dat hij een onvoldoende krijgt voor het procesgedeelte. Daarnaast heeft appellant zich voornamelijk gefocust op de fout in het model. Appellant is van oordeel dat de tweede beoordelaar zonder deze fout de scriptie zou hebben beoordeeld met het cijfer 6. Appellant had mede daarom een voldoende verwacht wanneer dit zou worden hersteld.

Appellant is van mening dat de manier van feedback geven onzorgvuldig is verlopen. In de mailwisseling is te zien dat er fouten worden gemaakt door zijn begeleider en was de feedback op de tweede versie gericht op andere delen van de scriptie die in de bespreking van de eerste versie niet ter sprake is gekomen. Appellant is tevens van oordeel voldoende tijd te hebben gestoken in de scriptie. Door deze onvoldoende loopt appellant studievertraging op.

Verweerder heeft zich ter zitting als volgt verweerd.

Voor het onderdeel bachelorscriptie wordt een begeleider aangewezen en wordt de scriptie gezamenlijk becijferd door de begeleider en een aangewezen tweede beoordelaar. De standaard beoordelingsformulieren die voor de beoordeling worden gehanteerd, zijn niet altijd toepasbaar. Dat is ook zo voor het onderwerp dat appellant heeft gekozen. Appellant heeft een meer theoretisch onderwerp gekozen en omdat hiervoor de richtlijnen niet geheel duidelijk zijn en appellant ook niet kan overleggen met medestudenten heeft appellant meer begeleidingsmomenten van hem ontvangen dan gebruikelijk is.

Op 16 januari 2018 is de scriptie beoordeeld met het cijfer 4. Er zat een fout in een model die de tweede beoordelaar over het hoofd heeft gezien. Doordat verweerder de tweede beoordelaar hierop heeft gewezen, is het cijfer gewijzigd van een 6 naar een 4. Verweerder heeft deze fout zelf ook niet eerder gezien en daarom is deze fout appellant niet zwaar aangerekend. De analyse was verder onvolledig, waardoor het cijfer 4 van toepassing was.

Voor de tweede versie die op 31 januari 2018 is beoordeeld met het cijfer 5, erkent verweerder dat de fout in het model is gerepareerd en dat de aangedragen literatuur wel is gebruikt en summier verwerkt door appellant. Tevens erkent verweerder dat een voldoende behaald had kunnen worden als zowel de modelsectie als de literatuurdiscussie verbeterd zouden worden. Echter, zowel verweerder als de tweede beoordelaar zijn van mening dat alsnog niet een voldoende voor de scriptie kan worden toegekend. Appellant heeft zijn fouten wel hersteld, maar heeft daarnaast onjuiste informatie toegevoegd en conceptuele fouten gemaakt die niet in de eerste versie voorkwamen. Mede hierdoor is ook het procesgedeelte onvoldoende bevonden. Verweerder is van mening dat de scriptie zorgvuldig is beoordeeld, door zowel hem als de tweede beoordelaar, en dat voor de door appellant ingeleverde tweede en tevens laatste versie van de bachelorscriptie geen voldoende kan worden toegekend.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of er sprake is van een zorgvuldig proces in de beoordeling.

Appellant voert –samengevat- aan dat de richtlijnen voor het door hem gekozen onderwerp voor zijn bachelorscriptie niet duidelijk zijn en hij daarom niet goed weet wat er van hem verwacht wordt. Tevens heeft verweerder naar mening van appellant onzorgvuldig en slordig gehandeld door fouten in zijn feedback, in zowel de mailwisseling als op de gecorrigeerde versie van zijn scriptie. Omdat appellant zijn fouten heeft hersteld, had hij mede door de feedback van de tweede beoordelaar een voldoende mogen verwachten. Het is tevens onterecht dat de ontvangen feedback op de tweede versie niet besproken is tijdens de eerste versie.

Hierover overweegt het College het volgende.

Verweerder heeft aangegeven dat de beoordeling van het gekozen onderwerp zich niet leent voor een beoordeling middels het standaardbeoordelingsformulier. Verweerder heeft ter zitting aangegeven hierop te zijn ingesprongen door appellant meerdere begeleidingsmomenten aan te bieden. Het College is van oordeel dat daarmee tegemoet is gekomen aan de onduidelijkheid en verwachtingen voor de scriptie van appellant.

Verweerder heeft voorts erkend dat appellant zijn fout in het model heeft hersteld en de aangedragen literatuur heeft verwerkt. Echter, verweerder voert aan dat appellant aan zijn tweede versie informatie heeft toegevoegd die in negatieve zin heeft bijgedragen aan zijn beoordeling. Zowel verweerder als de tweede beoordelaar kunnen geen voldoende geven voor de

tweede versie van de scriptie van appelland. Mede gelet hierop is het College het niet eens met de stelling van appelland dat hij, door de fouten te herstellen, een voldoende dient te krijgen gelet op het doorgehaalde cijfer 6 op de eerste versie van de scriptie.

Gezien het feit dat het onderwerp afwijkt en het standaardbeoordelingsformulier niet onverkort gebruikt kon worden, is het College wel van mening dat goede communicatie in dit geval zeer gewenst is. Het is het College niet gebleken dat verweerder op dit punt tekort is geschoten gezien het feit dat er meer feedbackmomenten zijn geweest dan gebruikelijk. Zowel de begeleider als de tweede beoordelaar hebben de scriptie beoordeeld, waarbij geen grote verschillen in de beoordeling zijn gebleken.

Gelet op alle feiten en omstandigheden komt het College aldus tot de conclusie dat er geen redenen zijn te oordelen dat de beoordeling van de bachelorscriptie van appelland onzorgvuldig is geweest en dat het bestreden besluit in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appelland ongegrond.

Aldus vastgesteld op 28 mei 2018 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. R.J.J. Wielers en B. Lindeboom, in tegenwoordigheid van mr. I. Feenstra, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.